

**De combinatie Geenen-Peters te Maastricht.
Met pijn in het hart nemen we afscheid van een begrip in de Limburgse
duivensport.**

Soms komt er een moment waarop je moet loslaten wat je het liefste doet. Voor de combinatie **Geenen–Peters** uit Maastricht is dat moment nu, na een halve eeuw duivensport, onvermijdelijk aangebroken. Door toenemende ademnood ziet Ton Geenen zich gedwongen te stoppen met de sport die zijn leven kleur gaf.

“Het gaat niet meer,” verzucht hij met hoorbare pijn in zijn stem aan de telefoon. “Mijn zieke longen laten het niet meer toe om mijn duiven te verzorgen.” Woorden die hard aankomen, niet alleen bij hemzelf, maar bij heel duiven-minnend Limburg.

Wat in 1976 begon als een passie, eindigt nu – vijftig jaar later – in stilte. En wat voor jaren zijn het geweest. De combinatie behoorde seizoen na seizoen tot de absolute top. In het sterke samenspel “Maasvallei” waren ze steevast de te kloppen liefhebbers. Nog in 2025 werden drie eerste prijzen behaald, na zeven overwinningen in 2023 en zelfs acht in 2024. Cijfers die spreken voor klasse, toewijding en vakmanschap.

Ton Geenen, inmiddels 73 jaar, geboren in Den Haag maar opgegroeid als een echte “Sjeng” in Maastricht, was een man met het hart op de juiste plaats. Jarenlang verdiende hij zijn brood als beenhouwer, maar zijn ziel lag bij de duiven. Samen met zijn vrouw Ine vormde hij niet alleen een hecht koppel in het leven, maar ook in de sport.

Het afscheid viel hem zwaar. Met tranen in de ogen zag hij hoe zijn 44 oude duiven naar een makelaar vertrokken en 30 jonge duiven een nieuw onderkomen vonden bij liefhebbers uit de club. Een leeg hok, een stil erf... het zegt alles.

Nog niet zo lang geleden zat ik met hem aan tafel tijdens een kampioenen-dag van de Afdeling Limburg. Niet zomaar als bezoeker, maar als kampioen. De zaal daverde van het applaus toen hij naar voren werd geroepen. Even later stonden er twee imposante trofeeën te pronken op onze tafel – tastbare bewijzen van een indrukwekkende loopbaan. Als bewijs hierbij een greep uit de uitslagen van bij de “Maasvallei” in het afgelopen seizoen:

28/6 Sens – 388 duiven 1-2-56-57-59-66-68 en 9 prijzen van 18 mee
5/7 Issoudun - 210 duiven 1-6-7-9-13-15-34 en 10 prijzen van 17 mee
17/8 Charleville - 377 duiven 1-2-13-19-27-40-84 en 10 rijzen van 13 mee
24/8 Rethel – 358 duiven 14-18-30-38-43-51 en 10 prijzen van 16 mee
30/8 Sens – 372 duiven 2-15-27-32-36-39 en 10 prijzen van 19 mee.

Nu valt het doek. Met het stoppen van Geenen–Peters verliest Limburg een combinatie die jarenlang tot de beste halve fond-spelers behoorde. Maar bovenal verliest de sport twee mensen met liefde voor hun dieren, respect voor hun concurrenten en een groot hart voor de duivensport. Helaas... helaas... helaas. Een tijdperk is voorbij.

Slot:

De hokken zijn leeg, maar de herinneringen blijven. Wat zij hebben opgebouwd, zal niet vergeten worden. Hun naam zal nog vaak klinken waar duiven thuiskomen.

Bedankt Ton en Ine, voor alles wat jullie de sport hebben gegeven. Het ga jullie goed.

(Pie Schepers)